Civillieta Nr.C33336519
ECLI:LV:DAUT:2019:0819.C33336519.4.S

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Krāslavā 2019.gada 19.augustā

Daugavpils tiesa šādā sastāvā: tiesnese I.Stivriņa

izskatīja rakstveida procesā vienkāršotās procedūras lietu Seesam Insurance AS Latvijas filiāles prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Jūrmalas namsaimnieks" par naudas piedziņu.

Aprakstošā daļa

2019.gada 11.aprīlī Seesam Insurance AS Latvijas filiāles (turpmāk tekstā – „prasītāja") pilnvarotā pārstāve sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Julianus Inkasso Latvija" iesniedza Rīgas rajona tiesā vienkāršotās procedūras prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Jūrmalas namsaimnieks" (turpmāk tekstā – „atbildētāja") par naudas piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka starp prasītāju un /pers. D/ tika noslēgts apdrošināšanas līgums un izsniegta īpašuma apdrošināšanas polise Nr.18/000/006695/16, uz kuras pamata bija apdrošināts dzīvoklis /adrese/. Polises darbības termiņš noteikts no 2016.gada 11.marta līdz 2017. gada 10.martam. Polises darbības laikā, 2016.gada 24.oktobrī, apdrošinātais dzīvokļa īpašums tika appludināts sakarā ar apkures radiatora bojājumu. Prasītāja apsekoja salieto dzīvokļa īpašumu, eksperts sastādīja tāmi, un, atskaitot ar polisi noteikto pašrisku, prasītāja izmaksāja apdrošināšanas atlīdzību 1595,07 *euro*. Par dzīvoklim nodarītajiem zaudējumiem ir atbildīga atbildētāja, jo ūdens noplūdes cēlonis atradās komunikāciju posmā, kas ietilpst kopīpašuma daļā, un atbildētāja kā dzīvojamās mājas pārvaldnieks noplūdes brīdī bija atbildīga par šo komunikāciju uzturēšanu.

Prasītāja ir aprēķinājusi likumiskos procentus par laiku no 2019.gada 11.februāra līdz 2019.gada 2.aprīlim 12,82 *euro* apmērā.

Tā kā atbildētāja zaudējumus labprātīgi neatlīdzināja, prasītāja atbilstoši Sadarbības līguma Nr.01767-10-14A noteikumiem pilnvaroja sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Julianus Inkasso Latvija" (turpmāk tekstā – „SIA „Julianus Inkasso Latvija"") iekasēt no atbildētājas radušos zaudējumus tiesas ceļā, līdz ar ko prasītājai radušies papildus zaudējumi fiksētās maksas 121,00 *euro* apmērā par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu tiesvedības procesā vispārējā kārtībā (nepieciešamo dokumentu izprasīšana un apkopošana, prasības pieteikuma sagatavošana, nosūtīšana utt.). Atbildētājai ir pienākums segt ne tikai zaudējumus, kas saistīti ar apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, bet arī zaudējumus, kas saistīti ar zaudējumu atgūšanas administrēšanu tiesvedības procesā.

Prasītāja, pamatojoties uz Civillikuma 1635., 1652., 1753., 1756., 1775., 1779.pantu, Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, 195., 250.^{18}, 250.^{19}, 250.^{20}pantu, likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu, Apdrošināšanas līguma likuma 45.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 4.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 4.-6.pantu, Ministru kabineta noteikumiem Nr.408 „Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksas aprēķināšanas noteikumi", Ministru kabineta noteikumiem Nr.1014 „Kārtība, kādā aprēķināma maksa par dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu", Ministru kabineta noteikumiem Nr.907 „Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām" 2010.gada 28.septembra Ministru kabineta noteikumu „Kārtība, kādā tiek plānotas un organizētas ar dzīvojamās mājas renovāciju un rekonstrukciju saistītās darbības" 2.punktu, lūdz piedzīt no atbildētājas prasītājas labā galveno parādu 1716,07 *euro*, tajā skaitā, fiksēto maksu saskaņā ar sadarbības līgumu Nr.01767-10-14A 121,00 *euro*, nokavējuma likumiskos procentus 12,82 *euro* par laika periodu no 2019.gada 11.februāra līdz 2019.gada 2.aprīlim; valsts nodevu 259,33 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 *euro*; noteikt prasītājai tiesības saņemt likumiskos 6% gadā no galvenā parāda par laiku līdz sprieduma izpildei. Prasītāja norāda, ka nepiekrīt mediācijas izmantošanai un nevēlas, lai notiktu uzklausīšana tiesas sēdē.

2019.gada 13.maijā Rīgas rajona tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja neatzīst prasību. Atbildētāja veic dzīvojamās mājas /adrese/ un /adrese/, pārvaldīšanu, pamatojoties uz 2014.gada 11.februāra līgumu Nr.1.2-16/194, kas noslēgts ar Jūrmalas pilsētas domi. Atbildētāja norāda, ka lietā nav pierādījumu, ka dzīvokļu īpašnieku kopība ir pieņēmusi lēmumu, kas pārvaldniekam uzliktu pienākumu noteiktajos termiņos apsekot un vizuāli pārbaudīt atsevišķos dzīvokļu īpašumos esošās inženierkomunikāciju daļas. Tāpat starp atbildētāju un dzīvokļu īpašnieku nav noslēgts individuālais pārvaldīšanas līgums, kas paredzētu šādu atbildētājas pienākumu. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka atbildētāja kā dzīvojamās mājas /adrese/ un /adrese/, pārvaldnieks nebūtu pildījusi savus pienākumus dzīvokļu īpašumā esošo inženierkomunikāciju vizuālajā apsekošanā un pieļāvusi bezdarbību, kā tas norādīts prasībā.

Atbildētāja uzskata, ka ar tiesā iesniegtajiem materiāliem netiek pierādīts, ka atbildētāja būtu vainojama zaudējumu nodarīšanā. Prasītāja nav pierādījusi konkrētu atbildētājas prettiesisko rīcību, lai celtu regresa prasību saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" 40.panta pirmo daļu.

Atbildētāja vērš tiesas uzmanību, ka pati prasītāja nav rīkojusies kā godīgs un gādīgs saimnieks. Lietā nav pierādījumu, kas apliecinātu, ka pirms apdrošināšanas veikšanas tā būtu apsekojusi apdrošināmo objektu. Pati prasītāja ir rīkojusies paviršī, apdrošinot objektu, to nemaz neapsekojot. Atbildētājas ieskatā, ja pirms apdrošināšanas nav veikta dzīvokļa apsekošana, nav iespējams noteikt zaudējumu esamību, nezinot, kāds bija dzīvokļa stāvoklis pirms appludināšanas.

Atbildētāja vērš tiesas uzmanību uz faktu, ka tāme, kas iesniegta lietā, nav juridiski spēkā esoša, jo tā ir bez paraksta.

Atbildētāja norāda, ka Civillikuma 1084.panta pirmā daļa paredz katra būves īpašnieka pienākumu turēt savu būvi tādā stāvoklī, lai no tās nerastos kaitējums ne kaimiņiem, ne garāmgājējiem, ne arī tās lietotājiem. No šīs normas skaidri izriet ēkas īpašnieka civiltiesiskās atbildības pienākums par zaudējuma atlīdzināšanu, ja tie cēlušies ēkas nepienācīgas uzturēšanas dēļ. Šis atbildības princips attiecas arī uz daudzdzīvokļu mājas īpašniekiem, jo tieši dzīvokļu īpašnieku pienākums ir piedalīties daudzdzīvokļu mājas kopīpašumā esošas daļas pārvaldīšanā un apsaimniekošanā, kā to nosaka likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 10.panta 1.punkts. Atbilstoši šī likuma 4.panta otrajai daļai uz kopīpašumā esošo daudzdzīvokļu mājas daļu attiecināmi Civillikuma 1067. - 1072.panta noteikumi, tajā skaitā, kopīpašnieku pienākums, samērīgi ar katra daļu, nest zaudējumus, kādi ceļas no kopīgās lietas.

Atbildētāja norāda, ka prasītāja atsaucās uz Ministru kabineta noteikumiem Nr.408 „Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas maksas aprēķināšanas noteikumi", taču laika posmā, kad notika dzīvokļa appludināšana, šie noteikumi vēl nebija spēkā. Noteikumi stājās spēkā tikai

2017.gada 21.jūlijā.

Atbildētāja norāda, ka veica kopīpašumā esošo inženierkomunikāciju vizuālo apsekošanu, par ko ir sastādīti akti. Atbildētāja uzskata, ka nav saskatāma atbildētājas bezdarbība, līdz ar to nav pamats prasīt no atbildētājas zaudējumus. Lūdz prasību noraidīt kā nepierādītu.

Civillieta Nr.C33336519 vienkāršotās procedūras lieta Seesam Insurance AS Latvijas filiāles prasībā pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Jūrmalas namsaimnieks" par naudas piedziņu, pamatojoties uz Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājas rezolūciju, saskaņā ar Civilprocesa likuma 32.[1]pantu, 2019.gada 23.maijā saņemta Daugavpils tiesā.

2019.gada 1.augustā Daugavpils tiesā saņemta prasītājas atsauksme par paskaidrojumiem, kurā norādīts, ka prasītāja nepiekrīt atbildētājas paustajam viedoklim.

Civilprocesa likuma 250.[25]panta pirmā daļa nosaka: ja tiesa neizskata vienkāršotās procedūras lietu tiesas sēdē saskaņā ar šā likuma 250.[26] pantu, lietu izskata rakstveida procesā, laikus paziņojot pusēm par datumu, kad tiesas kancelejā varēs saņemt saīsinātā sprieduma norakstu. Datums, kad saīsinātā sprieduma noraksts ir pieejams tiesas kancelejā, uzskatāms par sprieduma sastādīšanas datumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[22]panta pirmo daļu vienlaikus ar dokumentu nosūtīšanu pusēm (148.pants), pusēm ir izskaidrotas pušu procesuālās tiesības, puses ir informētas par tiesas sastāvu, kas izskatīs lietu, pusēm ir izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim, kā arī tiesības iesniegt tiesā sprieduma sastādīšanas lūgumu. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.[25]panta pirmo daļu 2019.gada 28.maijā pusēm ir paziņots par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā, tas ir, – 2019.gada 19.augustā.

2019.gada 19.augustā saskaņā ar Civilprocesa likuma 194.panta pirmās daļas 3.punktu vienkāršotās procedūras lietā tiesa sastādīja saīsināto spriedumu.

2019.gada 22.augustā Daugavpils tiesā saņemts prasītājas Seesam Insurance AS Latvijas filiāles pilnvarotās pārstāves SIA „Julianus Inkasso Latvija" sprieduma sastādīšanas lūgums.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudot rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Lietas materiāli apliecina un par to nav strīda, ka 2016.gada 24.oktobrī /adrese/ dzīvojamā istabā plīsa apkures radiators, kā rezultātā tika bojāts dzīvoklis Nr.6, ko apstiprina SIA „Jūrmalas namsaimnieks" 2016.gada 27.oktobra pārbaudes akts par konstatētajiem bojājumiem un prasītājas 2016.gada 27.oktobra īpašuma apskates akts pēc negadījuma. Konstatēts, ka istabā apkures radiatoram ir plīsums apakšējā daļā, kā rezultātā radās ūdens noplūde.

No Privātpersonu īpašuma apdrošināšanas polises Nr.18/000/006695/16 izriet, ka minētais dzīvokļa īpašums bija apdrošināts 2016.gada 19.februārī uz laika posmu no 2016.gada 11.marta līdz 2017.gada 10.martam. Dzīvokļa īpašums apdrošināts pret uguns, zibens, eksplozijas, lidaparātu, vētras un krusas risku, ūdens, apkures un kanalizācijas sistēmu avārijas risku, zādzību ar ielaušanos, laupīšanu, trešo personu prettiesisku rīcību, zemestrīces un nokrišņu ūdens risku. Kopējā apdrošināšanas summa noteikta 64000,00 *euro*, pašrisks – 70,00 *euro*.

Dzīvokļa īpašnieks /pers. D/ ir vērsies pie prasītājas pēc atlīdzības sakarā ar dzīvokļa appludināšanu, un 2019.gada 5.decembrī prasītāja ir izmaksājusi /pers. D/ apdrošināšanas atlīdzību 1595,07 *euro* apmērā par ūdens noplūdes rezultātā nodarītajiem zaudējumiem, ko apliecina lietā esošais 2016.gada 5.decembra maksājuma uzdevums Nr.I16-341969.

Civillikuma 1770.pants noteic, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums, savukārt saskaņā ar Civillikuma 1771.pantu zaudējums var būt vai nu tāds, kas jau cēlies, vai tāds, kas vēl stāv priekšā; pirmajā gadījumā tas dod tiesību uz atlīdzību, bet otrajā uz nodrošinājumu. Civillikuma 1772.pantā noteikts, ka jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka lietā iesniegtie rakstveida pierādījumi apliecina, ka prasītājai ir nodarīti zaudējumi Civillikuma 1772.panta izpratnē, kas izpaudās kā prasītājas mantas samazinājums izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības apmērā par apdrošinātā dzīvokļa appludināšanu.

Saskaņā ar likuma „Par apdrošināšanas līgumu" (redakcijā, kas spēkā līdz 2018.gada 31.maijam) 40.panta pirmo daļu prasītājai ir tiesības prasīt zaudējuma atlīdzību izmaksātās summas apmērā no personas, kas ir atbildīga par zaudējumiem.

Arī Civillikuma 1779.pants paredz, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Mūsdienu tiesību teorijā atzīts, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgajos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa, zaudējumu esamību un cēlonisko sakaru starp zaudējumiem un neatļauto darbību (*K.Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006, 209. lpp.*). Iztrūkstot kādam no šiem priekšnoteikumiem, nav pamata zaudējumu piedziņas prasības apmierināšanai.

Minētie zaudējumu piedziņas priekšnosacījumi atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta nosacījumiem ir jānorāda un jāpierāda tai personai, kura prasa zaudējumu piedziņu. Savukārt atbildētājam ir jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 10.panta pirmajai daļai puses realizē savas procesuālās tiesības sacīkstes formā, kas nozīmē, ka pušu strīdīgās attiecības tiesa apspriež pēc tiem datiem, kurus puses iesniegušas tiesai, citiem vārdiem, puses ievāc visu materiālu, bet tiesa ir pilnīgi pasīva – tā tikai pārbauda un novērtē pušu iesniegto materiālu (*Bukovskis V. Civilprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933., - 235.lpp.).*

Civilprocesa likuma 8.panta pirmā daļa uzliek pienākumu tiesai noskaidrot tos lietas apstākļus, kuri ietilpst pierādīšanas priekšmetā un kuriem ir nozīme lietas izspriešanā. Tādējādi tiesa spriedumu pamato uz apstākļiem, kas nodibināti ar lietas dalībnieku iesniegtajiem pierādījumiem lietā (Civilprocesa likuma 190.panta otrā daļa).

Prasītāja ar pretenzijām atlīdzināt zaudējumu vērsās pie atbildētājas, kas, pamatojoties uz ar Jūrmalas pilsētas domi 2014.gada 11.februārī noslēgto pilnvarojuma līgumu Nr.1.2-16/194, atbilstoši likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" noteikumiem veic dzīvojamās mājas, kurā atradās apdrošinātais dzīvoklis, apsaimniekošanu.

Tiesa atzīst, ka, lai prasītu zaudējumu atlīdzību no atbildētājas, jākonstatē tās prettiesiska rīcība (darbība vai bezdarbība) un vaina, kā arī cēloņsakarība starp prettiesisko rīcību un prasītājai nodarītajiem zaudējumiem. Proti, jākonstatē atbildētājas vaina, nenodrošinot ar likumu noteiktu vai pielīgtu pienākumu pienācīgu izpildi, kas ir cēloniskā sakarībā ar izraisīto ūdens noplūdi un tā rezultātā izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību par mantai nodarītajiem zaudējumiem.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 3.panta otrās daļas 2.punktu inženiertīkli un inženierkomunikācijas līdz kopīpašuma stāvvadam ir atsevišķa īpašuma elementi.

Tomēr minētā likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktā noteikts, ka kopīpašumā esošajā daļā ietilpst (..) atsevišķo dzīvojamo māju apkalpojošās inženierkomunikāciju sistēmas, iekārtas un citi ar atsevišķās dzīvojamās mājas ekspluatāciju saistīti funkcionāli nedalāmi elementi, kas nepieder pie atsevišķā īpašuma (tai skaitā atsevišķā īpašuma robežās esošie sildelementi, ja to funkcionālā darbība ir atkarīga no kopīpašumā esošajām inženierkomunikācijām).

Ievērojot minēto, apkures radiators ir daļa no karstā ūdens apgādes stāvvadu sistēmas, kura ekspluatācija nav iespējama patstāvīgi, neietekmējot

kopīpašumā esošo mājas daļu.

Apstāklis, ka apkures radiators izvietots un atrodas atsevišķa dzīvokļa robežās, vēl neliecina par dzīvokļa īpašnieka atsevišķu īpašumu, jo jāņem vērā arī dvieļu žāvētāja funkcionālā nozīme un saistība ar kopējo siltumapgādes sistēmu. Šādas atziņas izteiktas Augstākās tiesas 2016.gada 24.maija spriedumā lietā Nr.SKC-108/2016 un izriet arī no atziņām spriedumos lietās Nr.SKC-124/2015 un Nr.SKC-0270/2015.

Tomēr tiesa atzīst, ka apkures radiatora piederība dzīvojamās mājas kopīpašumam vēl nenozīmē atbildētājas automātisku atbildību par tā bojājumiem un vainu zaudējuma nodarīšanā.

Atbildētājai, kā dzīvojamās mājas pārvaldītājam, saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta „d" apakšpunktu ir pienākums veikt tādas obligātās dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbības kā dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošanu, tehnisko apkopi un kārtējo remontu.

Kārtība, kādā veicama dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un komunikāciju apsekošana, tehniskā apkope un kārtējais remonts, noteikta Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumos Nr.907 „Noteikumi par dzīvojamās mājas apsekošanu, tehnisko apkopi, kārtējo remontu un energoefektivitātes minimālajām prasībām". Minēto noteikumu (redakcijā, kas spēkā līdz 2018.gada 20.decembrim) 6.punktā paredzēts, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko apkopi, vizuālo pārbaudi, tehnisko apsekošanu un bojājumu novēršanu nodrošina dzīvojamās mājas pārvaldītājs.

Noteikumu 3.punktā noteikts, ka dzīvojamās mājas, tajā esošo iekārtu un inženierkomunikāciju tehnisko stāvokli nosaka vizuālajā pārbaudē. Pārbaudes faktu fiksē dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā. Saskaņā ar noteikumu 13.punktu reizi mēnesī veicama inženierkomunikāciju vizuālā pārbaude apkures sistēmai, ūdensapgādes sistēmai, kanalizācijas sistēmai, ventilācijas sistēmai un klimata iekārtām, kā arī gāzes apgādes sistēmai.

Atbilstoši noteikumu 13.[1]punktam vizuālās pārbaudes ietvaros veicama inženierkomunikāciju ievadu hermētiskuma un koplietošanas telpās esošo logu, durvju, lūku, šahtu, kā arī citu iekārtu un elementu pārbaude, lai konstatētu, vai nav radušies bojājumi vai citi apstākļi, kas rada siltuma noplūdi apkārtējā vidē. Vizuālās pārbaudes intervālus ziemas un vasaras periodam nosaka dzīvojamās mājas pārvaldītājs.

Tādējādi atbilstoši noteikumiem vizuālā pārbaude notiek apsaimniekotājam pieejamajās koplietošanas telpās.

Lietas materiāliem pievienoti 2016.gada 11.februāra, 2016.gada 6.jūnija un 2016.gada 4.oktobra apsekošanas akti, kuros norādīts, ka veikta dzīvojamās mājas /adrese/, nesošo konstrukciju un koplietošanas komunikāciju vizuāla apskate, konstatējot, ka to tehniskais stāvoklis ir apmierinošs un nav nepieciešama to maiņa vai steidzams remonts.

Noteikumu 3.1.punkts paredz, ka dzīvokļu īpašumos sadalītā dzīvojamā mājā pārvaldnieks kopīpašuma daļā ietilpstošo iekārtu un inženierkomunikāciju daļas, kas atrodas atsevišķos īpašumos, vizuāli pārbauda pārvaldīšanas līgumā noteiktajā kārtībā. Ja dzīvokļa īpašnieks pārvaldniekam nenodrošina iespēju veikt vizuālo pārbaudi, minēto faktu fiksē dzīvojamās mājas apsekošanas reģistrācijas žurnālā.

Tiesa konstatē, ka 2014.gada 11.februāra pilnvarojuma līgumā Nr.1.2-16/194, kas noslēgts starp atbildētāju un Jūrmalas pilsētas domi, nav pielīgta kārtība, cik bieži pārvaldniekam ir vizuāli jāapseko atsevišķā dzīvokļa īpašumā esošās kopīpašuma daļā ietilpstošās iekārtas, tajā skaitā dvieļu žāvētājs un ar to saistītās inženierkomunikāciju daļas.

Saskaņā ar pilnvarojuma līguma 4.1.1.punktu atbildētāja ir apņēmusies veikt Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā paredzētās obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības un citas pārvaldīšanas darbības, ievērojot spēkā esošos Latvijas būvnormatīvus un citus ar dzīvojamo māju pārvaldīšanu saistītos tiesību aktus.

Atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 5.panta pirmajai un otrajai daļai dzīvojamās mājas pārvaldīšanas nodrošināšana ir dzīvojamās mājas īpašnieka pienākums.

Ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu saistīti lēmumi dzīvokļu īpašumu mājā tiek pieņemti Dzīvokļa īpašuma likuma noteiktajā kārtībā.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 1.punkts nosaka dzīvokļa īpašnieka pienākumu piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā. Dzīvokļu īpašnieku kopība saskaņā ar Dzīvokļu īpašuma likuma 16.pantu var izlemt jebkuru jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu, pieņemot attiecīgu lēmumu par noteikta pārvaldīšanas uzdevuma došanu mājas pārvaldniekam.

Konkrētajā gadījumā dzīvokļu īpašnieku kopība nav pieņēmusi lēmumu, kas pārvaldniekam uzliktu pienākumu noteiktos termiņos apsekot un vizuāli pārbaudīt atsevišķos dzīvokļu īpašumos esošās inženierkomunikāciju daļas. Tāpat starp atbildētāju un dzīvokļa īpašnieku nav noslēgts individuāls pārvaldīšanas līgums, kas paredzētu šādu atbildētājas pienākumu.

Ievērojot minēto, nav pamata atzīt, ka atbildētāja, kā dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldnieks, nebūtu pildījusi savus pienākumus dzīvokļu īpašumā esošo inženierkomunikāciju vizuālajā apsekošanā un pieļāvusi bezdarbību, kā to norāda prasītāja.

Tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Dzīvokļu īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 1. un 7.punktu dzīvokļa īpašniekam jāpiedalās dzīvojamās mājas pārvaldīšanā, tostarp nepieciešamības gadījumā jāziņo par dzīvokļa īpašumā ietilpstošo kopīpašuma daļas apsekošanu un kārtējo remontu.

Lietā nav konstatēts, ka dzīvokļa īpašnieks, kura pienākumos ietilpst sekot viņa dzīvoklī esošā kopīpašuma elementu tehniskajam stāvoklim, būtu ziņojis atbildētājai par to bojājumiem vai nepieciešamību tos apsekot.

Tādējādi, nekonstatējot atbildētājas prettiesisku rīcību – bezdarbību, kas būtu cēloniskā sakarā ar radušamies zaudējumiem dzīvokļa appludināšanas dēļ, tiesa atzīst, ka prasība par zaudējumu 1716,07 *euro* apmērā, ko veido izmaksātā apdrošināšanas atlīdzība 1595,07 *euro* un maksa par zaudējumu atgūšanas lietas administrēšanu 121,00 *euro*, ir noraidāma.

Pie apstākļiem, kad nav apmierināma prasība daļā par zaudējumu piedziņu, ir noraidāma arī prasība daļā par likumisko procentu 12,82 *euro*, kas aprēķināti par laika periodu no 2019.gada 11.februāra līdz 2019.gada 2.aprīlim, piedziņu.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Tā kā prasība tiek noraidīta, tad nav pamata no atbildētājas par labu prasītājai piespriest viņas samaksātos tiesas izdevumus.

Civilprocesa likuma 42. panta otrā daļa paredz, ja prasību noraida, tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Lietā nav radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kas pārsniedz prasītājas pirms prasības celšanas samaksātos izdevumus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto, saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 15., 93., 97., 190., 194., 250.[25] un 250.[27]pantu, tiesa

nosprieda:

Noraidīt Seesam Insurance AS Latvijas filiāles vienkāršotās procedūras prasību pret sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Jūrmalas namsaimnieks" par naudas piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas – 2019.gada 17.septembra Latgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Daugavpils tiesā, ja pastāv kāds no Civilprocesa likumā 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas

pamatiem.

Tiesnese I.Stivriņa